

РОЗДІЛ II. СУЧАСНІ ЕКОНОМІЧНІ МЕХАНІЗМИ РЕГУЛЮВАННЯ В ІННОВАЦІЙНИХ МОДЕЛЯХ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

УДК 330.341.1

МЕТА ТА УМОВИ ОПТИМІЗАЦІЇ ПОТЕНЦІАЛУ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ЗМІН ДЕРЖАВНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Ареф'єв С.О., к.е.н, старший викладач кафедри менеджменту
Українська інженерно-педагогічна академія

В статті розглянуто основні елементи підвищення рівня потенціалу трансформаційних змін, що дасть змогу вдосконалення структури зв'язків всіх елементів, що є основними при впровадженні інноваційних процесів.

Ключові слова: потенціал, інновації, організаційна структура, трансформаційні зміни.

The basic elements of increase of level of potential of transformation changes, which will enable perfection of structure of connections of all elements which are basic at introduction of innovative processes, are considered in the article.

Keywords: potential, innovations, organizational structure, transformation changes.

Постановка проблеми. Постійність змін організації економічної системи держави відбувається під впливом чинників зовнішнього середовища, а також через внутрішні інноваційні шляхи розвитку учасників господарських процесів для адаптації постійності змін ринкового поля. При цьому нагальною проблемою української економіки на даному етапі розвитку є структура наповнення бюджету. Так в країнах з високим рівнем економічного розвитку основою бюджетних накопичень виступає підприємницький сектор, а в Україні промисловість. Тому трансформаційні зміни мають проходити у векторі покращення клімату для підвищення інноваційних процесів у суб'єктів господарювання, що в свою чергу, позитивно відобразиться на інноваційних процесах держави в цілому, як системи більш високого порядку. Ще однією проблемою впровадження трансформаційних змін інноваційних процесів є постійність використання інноваційних доробок у глобальному масштабі та залежить від багатьох факторів внутрішньої забезпеченості ресурсами.

Важливим чинником внутрішньої організаційної динаміки змін державних інноваційних процесів, яка може негативно впливати на результати діяльності держави в цілому, є розбіжності в умовах діяльності різних категорій персоналу, розвитку техніко-технологічного складу галузей, а також глибиною контролюваності органів влади, що відображаються динамікою показників фондоозброєності та часовими характеристиками витрат основних суб'єктів господарювання. Перераховані суперечності викликаються однією, спільною умовою — обмеженістю фінансових ресурсів на покриття витрат, а процеси розподілу й перерозподілу в умовах нестачі коштів та надлишку потреб обов'язково призводять до різних за масштабністю, складністю, тривалістю та силою деструктивного впливу на загальний результат бізнес-процесів. Усунення чи послаблення дестабілізуючого впливу як усієї сукупності внутрішніх чинників, так і окремих з них вимагає збільшення державних витрат і у будь-якому разі спричиняє зрушення у їх структурі. Тому оптимізація організаційних процесів буде ефективною лише при такому перерозподілі витратних та доходних потоків, який дозволить стабілізувати фінансове становище держави, підвищивши рентабельність її основних видів діяльності. Удосконалення управлінської організації на підприємстві, таким чином, тісно пов'язане із реорганізацією фінансового управління, спрямованого на максимізацію віддачі спожитих виробничих ресурсів. У свою чергу відсутність будь-якої організаційної активності активізує низку дестабілізуючих розвиток держави чинників, сумарний вплив яких призводить до послаблення великої галузевої системи і заважає їй адаптуватися до динамічних вимог оточення. Проте аналогічний результат може очікувати державу у разі вибору й запровадження нею помилкової стратегії, що не відповідатиме ні наявному потенціалу, ні очікуванням оточення відносно параметрів та результатів діяльності, вартості і якості її продукції та послуг.

Систему змін, що відбуваються у процесі глобалізації та місце внутрішньодержавних перетворень можна представити у наступному вигляді рис. 1.



Рис. 1. Система трансформаційних змін в процесі глобалізації

Для більш чіткого визначення потенціалу трансформаційних змін слід окреслити модель держави наступними параметрами:

- обсягом і якістю наявних ресурсів держави, галузі та підприємств (чисельність зайнятих, основні фонди, оборотні кошти, фінансові і нематеріальні ресурси – міжнародні договори, внутрішні пріоритетні напрями, цільові програми, інформація, технологія тощо);
- здібностями населення до створення певної продукції, їхнім освітнім, кваліфікаційним, психофізіологічним і мотиваційним потенціалом;
- здібностями менеджменту оптимально використовувати наявні ресурси, (підготовка, талант, професійна адаптація менеджерів, уміння створювати і оновлювати організаційні структури всіх рівнів державного регулювання);
- інноваційними здібностями (здатність держави, галузі та підприємств до оновлення виробництва, зміни технології тощо);
- інформаційними здібностями (уміння знаходити, обробляти і використовувати необхідну інформацію);
- фінансовими здібностями (кредитоспроможність, державна підтримка основоположних галузей економіки, внутрішня і зовнішня заборгованість тощо.) [1].

Остаточну мету оптимізації трансформаційних змін державних інноваційних процесів можна визначити як узгодження постійно зростаючого рівня всіх видів ресурсів за основними напрямками галузевого розвитку. Економічний механізм реалізації поставленої мети полягає в інтенсифікації використання дефіцитного ресурсу та екстенсивному збільшенні споживання ресурсів, надлишкових для всієї державної системи. Підвищення рівня потенціалу трансформаційних змін неможливе без вдосконалення структури зв'язків всіх елементів, що є основними при впровадженні інноваційних процесів рис. 2.

Правильність оцінки фінансових результатів діяльності та аналізу впровадження трансформаційних змін державних інноваційних процесів в сучасних кризових умовах є досить важливим не лише для керівництва та суб'єктів господарювання, а й для інвесторів, партнерів, кредиторів, державних органів, конкурентів.

Трансформаційні зміни державних інноваційних процесів можна визначити як узгодження матеріальних, інформаційних та фінансових потоків держави, спрямованих на максимізацію темпів росту ВВП та споживної цінності її продукції за для підвищення рівня її конкурентоспроможності на світовому ринку.

Економічний механізм реалізації поставленої мети полягає в інтенсифікації використання дефіцитних ресурсів та екстенсивному збільшенні споживання ресурсів, надлишкових для всієї державної системи. Кількісні характеристики трансформаційних зміни державних інноваційних процесів можна встановити за допомогою розв'язку задач з оптимізації господарської діяльності суб'єктів господарювання, встановивши як цільову функцію параметр зростання ефективної діяльності організацій всіх форм власності та обравши в ролі обмежень на зміну аргументи пропорції зростання.

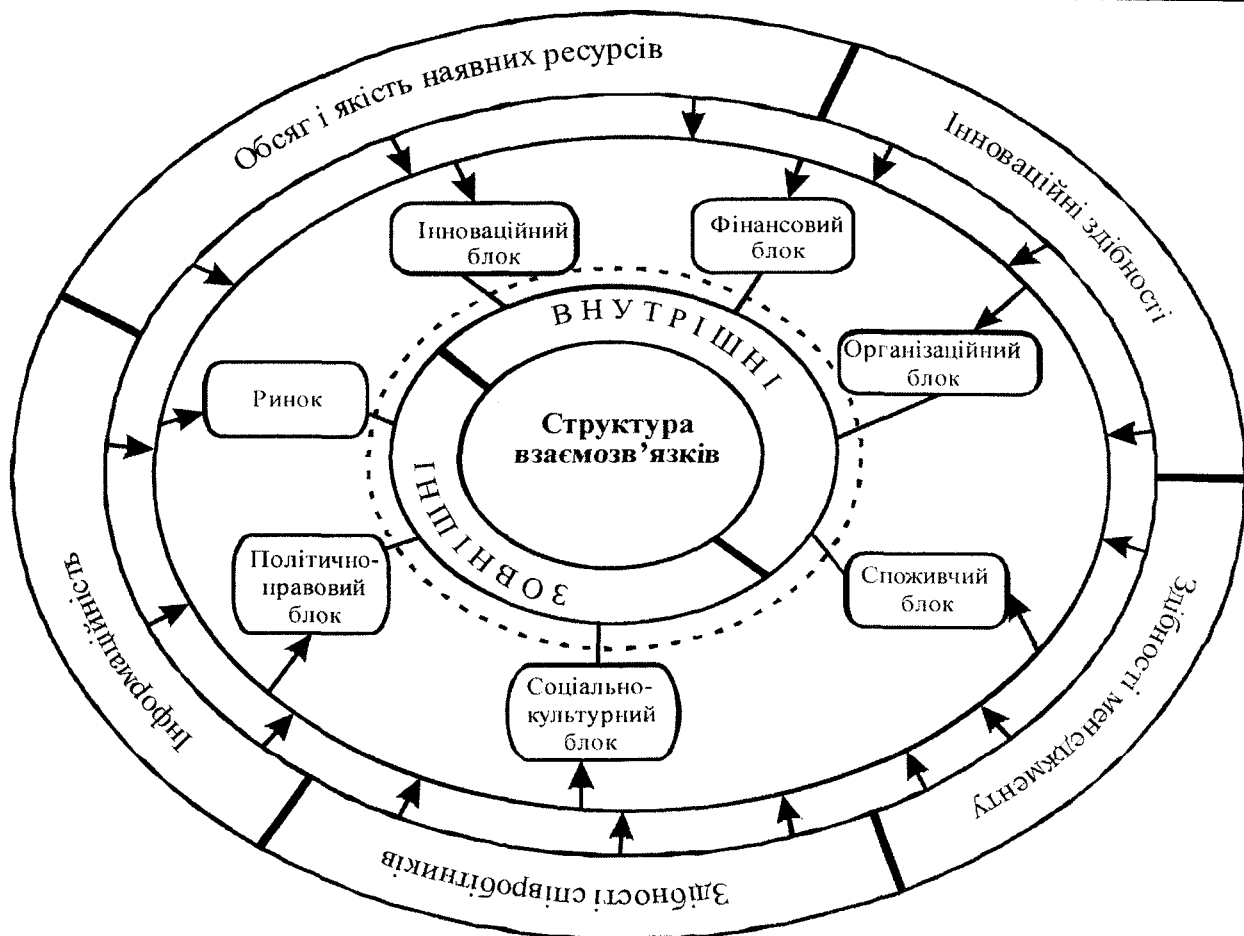


Рис. 2. Структура зв'язків між елементами впровадження інноваційних процесів

Умови оптимізації організаційних змін мають здійснюватись виходячи з таких передумов.

1. Цільова функція повинна відображати комплексний вплив керованих чинників на зміни результативного показника.

2. Порівняність результатів моделювання організаційних змін підприємств-об'єктів забезпечується умовами формування вибірки — спільною галузевою приналежністю та приблизно однаковим обсягом людського капіталу — основного об'єкта та суб'єкта організаційних змін.

3. Диференціація механізмів організаційних трансформацій пов'язана з різним рівнем ефективності діючих організаційних важелів і, як наслідок, потреби у їхній зміні, забезпечується шляхом порівняння розрахункових ефектів від реалізації аналогічних заходів на різних за прибутковістю підприємствах.

4. Встановлені розбіжності ефектів, що будуть отримані від запровадження однакових організаційних зрушень, повинні стати основою типових алгоритмів управління процесів організаційних змін господарюючих об'єктів.

Висновок. Розглядаючи державу як цілісну економічну систему, при виборі цільової функції та обґрунтуванні обмежень оптимізації організаційних змін потрібно враховувати основні напрямки розвитку та пріоритетні засади у сучасній ринковій економіці, а також закономірності економічного зростання та безперервності організаційних трансформацій економічних систем.

Література:

1. Шелегеда Б. Г. Стратегічне управління потенціалом підприємства / [Шелегеда Белла Григорівна, Касьянова Наталія Віталіївна, Берсуцький Антон Якович] ; НАН України ; Інститут економіки промисловості; Донецький ун-т економіки та права. — Донецьк : ДонУЕП, 2006. — 219 с.

2. Бузько, І.Р. Стратегічне управління інвестиціями та інноваційна діяльність підприємства [Текст]: [монографія] / І.Р. Бузько, О.В. Вартанова, Г.О. Голубенко // Луганськ: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2002. — 176 с.

3. Воронкова А. Э. Стратегическое управление конкурентоспособным потенциалом предприятия: диагностика и организация : монография / А. Э. Воронкова. - Луганск : Изд-во Восточно-украинского национального ун-та, 2000. - 315 с.